

Verlichting van Melkwagens.

Dit artikel wordt met een bedoeling geschreven en betreft het vervoer van melk. Dit vervoer geschiedt langs wegen en water, een enkele maal zelfs door de lucht.

Het melkvervoer langs de wegen vestigt gedurende de laatste jaren meermalen onze aandacht op ongevallen, die in verband met een melkwagen zijn voorgevallen; nu eens op een onbewaakte overweg en dan weer op een botsing met een auto of op een aanrijding met een auto.

Kortom *de veiligheid van de weg* behoort het onderwerp van de dag te zijn. Er wordt heden meer oplettendheid van de melkrijder bij zijn melktransport vereist dan voorheen. Dit is nu eenmaal een feit, waarmee rekening dient gehouden te worden.

Zo hoorde ik onlangs een chauffeur er over klagen, dat de melkwagens bij donker weer en bij avond zo gevaarlijk voor de automobielen zijn, doordat ze zo slecht verlicht zijn en met name, doordat ze verwarring stichten voor het verkeer op de weg.

Welnu, het Motor- en Rijwielreglement maakt ook gewag van een dergelijke „verwarring” en zegt in art. 63 alinea 3 *„dat een rij- of voertuig, niet zijnde motorrijtuig of een rijwiel, mag gedurende den in het eerste lid bedoelden tijd niet voorzien zijn van eene verlichting, welke verwarring zou kunnen stichten voor het verkeer op den weg”*.

Die verwarring mag niet voorkomen en komt volgens de chauffeurs veel te veel voor; zij brengen hun klachten ten gehore van de politie en deze letten op de geaardheid der lantaarns, die zich aan de melkwagens bevinden en maken een verslag op van hun bevindingen ter zake meerbedoelde verwarring.

En wat bevindt de politie?

Er was eens iemand als bestuurder op een vierwielig voertuig (melkwagen) gezeten, dat voertuig was op veren en bespannen met een paard, waarmee hij voortreed over de voor het openbaar verkeer openstaande verhardende weg in de Gemeente.....

Bedoeld voertuig was voorzien van één helder brandende lantaarn, die vooraan geplaatst was aan de linkerzijde en wel opgehangen was buiten de wagen aan een ijzeren stang.

Volgens het oordeel der politie was bedoeld voertuig voorzien van een verlichting, welke verwarring zou kunnen stichten. Die lantaarn was een stallantaarn en stond bekend als „fledermuis”, zijnde een gewone petroleumlantaarn, welke was voorzien van een rond wijd glas, hetwelk het uitstralend licht naar alle kanten verspreidde. „Licht genoeg”, zoud men zo kunnen zeggen. De politie bleek evenwel van mening te zijn, dat juist daardoor verwarring zou kunnen ontstaan, doordat een naderende auto, motorrijwiel of wel een ander verkeersvoertuig of een rijwiel, bij donker weer niet direct zou kunnen vaststellen, of dat voertuig, die melkwagen bijvoorbeeld, vóór de chauffeur der auto uitgaat of wel dat de melkwagen die chauffeur zal ontmoeten (tegenkomen). Het spreekt van zelf, dat de chauffeurs dit dadelijk moeten kunnen weten, daar zij bij een ontmoeting naar rechts en bij een inhaling links moeten passeren.

Die twijfel is natuurlijk uit den boze; er moet gehandeld worden, de auto behoort de goede richting in te slaan en anders ontstaat er een botsing allicht tussen auto en melkwagen.

Inmiddels is het zeer goed mogelijk om de verwarring te voorkomen en wel speciaal door het aanbrengen aan de achterzijde van een afdekking van het naar achteren stralend

licht, bij voorbeeld door het aanbrengen van een stukje blik of wel een stukje karton wordt bedoelde verwarring voorkomen, omdat men onmiddellijk door de onderschepping van het licht kon vaststellen, dat men een dergelijk voertuig van achteren nadert, terwijl het vooruitstralend licht geen nadere verklaring vereist.

Nu bestaat de mogelijkheid, dat een melkrijder het met het standpunt der politie niet eens is. Het gevolg daarvan *kan* zijn, dat er door de politie proces-verbaal tegen desbetreffende melkrijder wordt opgemaakt op grond van overtreding van art. 63 no. 3 van het Motor- en Rijwielreglement en dat naar aanleiding daarvan de bedoelde melkrijder strafrechtelijk zal worden vervolgd.



Hoe een dergelijke strafzaak behandeld wordt, doet niet ter zake. Wij kunnen volstaan met voor 2 standpunten even de aandacht te vragen.

De melkrijder is content met zijn vleermuis en beweert, dat hij daarmee voldoende veilig kan rijden. Maar de algemene veiligheid van de weg stelt allicht aan de veiligheid hogere eisen dan de melkrijder. Die veiligheid behoort immers ook beoordeeld te worden van het gezichtspunt der verkeerspolitie, die bij dag en bij nacht er op uit is om de veiligheid van de weg in goede banen te leiden en met het oog hierop is het ook zeer begrijpelijk, dat een rechter, die in een dergelijke strafzaak een beslissing moet geven, zich eerder schaart aan de zijde der verkeerspolitie dan dat hij de subjectieve of wel de persoonlijke mening van een melkrijder deelt.

Ons komt het inmiddels voor, dat de praktische vraag, hoe kan het vervoer van melk het best en veiligst geschieden, een belangrijk en tevens urgent vraagstuk van den dag is, waarbij het verwarring stichtend element zorgvuldig vermeden behoort te worden. En daarbij leert onze ervaring bij herhaling, dat praktische maatregelen op het terrein der industrie ons verder brengen dan talloze processen-verbaal *met den aankleve van dien*.

Daarop even te wijzen, was het doel van dit artikel.

JURIST.